

Betänkandet SOU 2015:3 Med fokus på kärnuppgifterna – En angelägen anpassning av Polismyndighetens uppgifter på djurområdet (Ju2015/1772/L4)

Sammanfattning

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har inte övertygats om att det finns något annat samhällsorgan som löser uppgifterna på djurområdet lika snabbt och bra som polisen. I avsaknad av tillräckliga skäl för förändring av myndighetshantering av djur kan fakultetsnämnden inte tillstyrka förslagen som lämnats av Utredningen om en renodling av polisens arbetsuppgifter.

Det må så vara att koncentration till kärnuppgifter är en del av den stora omställning av polisen som ägt rum. Fakultetsnämnden anser dock att det kan gynna allmänhetens förtroende att polisen har uppgifter som kan uppfattas som allmänt positiva och samhällsnyttiga utan att de är knutna till brottsbekämpning. Medborgarna bör även ha olika former av vardagskontakt med polisen. För många människor ligger det närmare till hands att kontakta polisen, än t.ex. länsstyrelsen, när djur far illa. Även om förslagen skulle genomföras måste det ändå behållas en viss polisiär ”djurkompetens” för de situationer då polisen kommer att handha djur.

Andra frågor som bör beaktas

Det finns inte något förslag att ändra lagen (1938:121) om hittegods. Bland annat bortsprungna och upphittade sällskapsdjur kan vara hittegods som ska handhas av Polismyndigheten. Ser man till allmänhetens förtroende är detta dessutom en verkligt positiv polisuppgift.

Avsnitt 4 och följande med motsvarande förslag

De arbetsuppgifter som är aktuella är sådana att de även i framtiden måste utföras av någon. Att vissa av dem flyttas över till länsstyrelserna innebär att gränsen mellan vad polisen har att utföra och vad andra myndigheter har ansvar för blir en annan, men den skulle ändå bli sådan att polisen skulle ha kvar en del av arbetsuppgifterna. Att polis finns att tillgå alla tider på dygnet är också en omständighet av betydelse.

Inte sällan krävs polismans befogenheter att använda våld eller tvång för att utföra uppgifterna. Omhändertagande av trafikskadat vilt skulle det inte heller vara meningsfullt att lämna till någon annan än polisen att genomföra. Vid ingripanden i så kallade missbrukarmiljöer och liknande är polisen oftast först på plats och tar hand om såväl hundar som barn, skadade och medvetlösa i avvaktan på att andra samhällsorgan kan agera. Denna ordning finns det många skäl att behålla. Polisen måste därför ha kompetens att handha djur, vilket är en kompetens som kan användas för även andra uppgifter på djurområdet.

I stället för att skapa nya gränssfall, som det tar tid att lösa, blir det enklare att fortsätta med den ordning som råder i dag. Det bör finnas goda skäl för att ändra lagstiftning. I akuta situationer är det oftast bra med inarbetade rutiner och fasta mönster. Osäkerhet förlänger dessutom djurens lidande, vilket är en faktor som inte bör bortses från i sammanhanget.

Övrigt

De direktiv som utredaren haft att hålla sig till har varit mycket snäva. Det är möjligt att förslagen kunnat utformas eller framstått som mer ändamålsenliga om de funnits med i ett större sammanhang där Polismyndighetens huvuduppgifter setts över. Vem ska ta ansvar för alla uppgifter polisen lämnar så att det blir lika bra från allmän och enskild synpunkt? I betänkandet saknas svar på frågan vad som är det sakligt och kvalitativt bästa sättet att lösa djurfrågan. Att genomföra förslagen som de nu lagts fram finner Uppsala universitets fakultetsnämnd inte vara angeläget.

Förslag till yttrande i detta ärende har upprättats av universitetslektor Lena Holmqvist. Yttrandet har på delegation avgivits av Juridiska fakultetens dekanus, professor Mattias Dahlberg.

Mattias Dahlberg